

Maailm löi iseenda ja tähelepanelikkusest lissas ka meid

Saavutamine, hankimine, kätte saamine, edu või tasu moodustavad kulgemise, tegemise, elu- ja olemisviisi juhtmotiivi.

Ja, loomulikult, sellises- saavutustele, omamisele, edule suunatud...- liikumises, truudus, püsivus..., usaldus..., usk...on vähekasulikud liitlased.

Jah; sest selleks, et saavutada, saada, leida, omada, omandada, tasustada...on vaja teeselda, on vaja petlikke näiteid- mitte tingimata valesid, küll aga tihedalt varjatuid-; on vaja julget- peaaegu vägivaldset- üleolekut, võimekust, võitmist; samuti, teatud edevust ja mitte vähem kõrkust, näilise ja loomuliku lihtsuse ning alandlikkusega.

Nagu näeme, kõik see on...puff!

Aga, kõige sellega saavutatakse positsioon, väljapaistvus, aplaus, võit, eesmärk, tasu...

Seda saavutust tuleb hiljem- kohe!- hoida, kaitsta, kindlustada...

Ah! Peaaegu sõjaväge on vaja- liialdades, loomulikult-; aga jah: on vaja "turvalisuse"... panust või panustada turvalisusesse.

Nagu võime näha, turvalisus- tõesti?, turvalisus... eeldab teatud maksu. Ja sõltuvalt sellest, mida me tahame kindlustada, tuleneb ka kvoot; sõltub tervisest ja vanusest...Igal juhul tuleb end natuke siduda.

"Võita, et end kindlustada".

Selles transis, ei ole loomulikult palju rõõmusi ja vabadusi, sest nad on "ohtlikud"! Kindlustatu või "turvatu" või see, kes otsib kindlust ei tohi riskida!

Palve hoiatab meid nende üldiste liikumiste eest, pöörates meie tähelepanu sellele, et kui Looming otsustas elu luua, siis tulid sellega kaasa tema hoolitsemised, ennetamised, võimalused, ressursid...; see tähendab, et elu on olulise kaasavaraga sündmus, sest ta pärineb Nimetamatust.

Seega, kui igaüks...- ja see ei ole transendentne ega keeruline küsimus- kui igaüks märkab oma päritolu, siis on lihtne avastada, et...oli, oli olemas- või midagi sarnast- elu tekkimist lihtsustava koostisega magma-"magma"-; ja sellest lähtudes paljunesid olendid ja olendid, jne., jne. Aga kõik see "magmalik päritolu" on meie sees ja tegelikult ka, pulbitseb pidevalt.

Piisab kui pöörata tähelepanu meie pulbitsemisele, meie keemisele...

Sest, loomilikult, oleme "keev katel". Et soojust hoida, peame keema ja teeme

seda...toidu abil, mis fermenteerub ja soojeneb ja –ah!- toodab alkoholi. Ja oma põlemise käigus, joovet; piisavat joovastust, et soodustada, arendada, õhutada... ja muuta meid loomingulisteks. Võib ütelda, et me oleme “endogeenses joobes”.

Aaah! Organism hoolitseb- eelkõige suhkrute, aga ka proteiinide ja rasvade, ja mineraalide, oligoelementide... ja vastavate bakterite, jne- abil selle eest, et meie tööstusel oleks piisavalt soojust, et hoida- nagu hiinlased ütlevad- katlaid seisus, mis lubaks meil end uuesti luua. “End uuesti luua”.

Aaah!

Jah. Ja ennast uuesti luues- end uuesti luues-, meenutame, tõmbume... oma “magmalikku allikasse”.

Ja seega, nagu juhtuks joobnuga- mees- või naissoost-...

Kas joobnud vaatavad ja seletavad ja panustavad turvalisusesse? Ei! - Siin ei ole vaja mõtelda: “Ei”-.

Kas selle pärast juhtub nendega draamasid ja tragöödiaid? Ei!

Nad kahjustavad oma füüsilist ja vaimset seisundit. Tõsi!

Aga nad tegid vea hinnates oma uuesti loodud ja uuesti loovat seisundit, mis on igale organismile omane.

Aga see kõlbab...näiteks, jooniseks märkamaks, et on eluliselt oluline ennast oma olemusest uuesti luua..., et tõeliselt kinnitada oma kohalolekut... ja märgata, et meie pärandis ei ole meil millestki puudu..., meie kohaloleku, meie tegevuse, meie arengu juures.

Et kui me otsime turvalisust, siis me katkestame ühenduse oma olemusega; et kui me vajame omandit, valdamist ja tähtsust, pole me need, kes me oleme.

“Palvetamine avastades oma strateegiad” lubab meil uuesti kohtuda: meil Loominguga, sest Looming on meiega kohtunud ning hoiab meid ja lahutab meie meelt ja varustab meid, et meie loominguiline peen destilleerimisruum ei laostuks ja meie toote kvaliteet- meie “tunnistus”- oleks meie võimete, meie annete, meie võimaluste, meie vahendite kõrgusel.

Loominguline päritolu.

Uuesti loov hoiak.

Lootustandev...arendus.

Toetuse kindlus!

Õnne ilmselgus!

Juhuslikkuste konspiratsioon...

Kõik see on igapäevane pagas. Ja seda võib ja peab kasutama..., kuigi puudub turvalisus...; kuigi ollakse ootamatusele paljastatud.

Vähemalt kord päevas tuleb meenutada, et meie ei teinud maailma; et maailm tegi end ise ja tähelepanelikkusest lisan ka meid. Et kui me tahame teha "oma maailma", siis me kurname, väsitame ennast, kaotame tuju, kaotame armastuse... ja koos sellega oma "magma".

Üks kord päevas...meenutada, et **"mina ei loonud maailma"**; et **"meie ei loonud maailma"**; et **"maailm lõi ennast ise ja tähelepanelikkusest lisan ka meid"**.

Tõenäoliselt, see- igapäevane- mälestus viib meid kerguseni; viib meid kooskõlani; viib meid aktsepteerimiseni; viib meid kohustumiseni; viib meid pühendumiseni; viib meid solidaarsuseni; viib meid tingimusteta..., võimeka..., häbitu, võluva... armastuseni.

Meie rännakust saab rännak...
 kui meid kannab "armastus".
 Meie rännakust saab rännak...
 kui püüame ja loome end uuesti
 kõiges, millega kohtume
 ja ühineme kõikide armunutega.

Meie rännakust saab rännak...kui...
 kaotamata spontaansust, loomingulisust ja valmisolekut,
 oleme jätkuvalt elu ustavad teenijad,
 solidaarsed vajaduste
 ja vooruslikud teenrid kohustuste ees.

Nii oleme maailmas.
 Nii märkame, et...
 maailm pole meie jaoks,
 vaid meid on maailma kutsunud.
 Nii teeme maailma
 -ülemaailmseks, universaalseks!...-
 ja kinnitame oma kohalolekut
 -vajaduse tõttu- ja nii see on-
 määratud.